

- 1 Depoe eos proprietate Mathias Creigius.
 2 Capita Religiosæ Xenæ Grae Joach: Camerang.
 3 Laus Xpi resurgentis Christopho Pelargg.
 4 Armon Habraim. Barth. Adamann.
 5 Carmen Hab: Eodem.
 6 Almg III Carmine. Pancratig Crigens.
 7 Prophetæ Jonas Carmine. Daniel Saxo.
 8 Ecloga de Xpo triumphante. Barth: Bylovis.
 9 ~~Canonica~~ ^{Finis} ~~Monach~~ ^{elasti} ~~trans~~ ⁱⁿ ~~Hildesheim~~ ⁱⁿ ~~Cruce~~.
 10 Davidis Tropæum Joh: de Cotteritz.
 11 Davidis triumphus. Jan: Henric Sezoterg de Güstrow.
 12 de Mundi termino Joh: Polidorg.
 13 Ecloga in diem Martini. Abraham: Decelis.
 14 De Partu Aovitatis Dethlevis Meyerg.
 15 Bernardus de gente Mundi Carmine.
 16 Joan: Fraxinge Melos. Spangenberg Wefsting.
 17 Concordia veriva. Albertus Olearig.
 18 Carminum Joach: Bilscey Liber 1.
 19 Gregorij Arabici poemata.
 20 ~~Prognosticon~~ Joh: Staubij e.
 21 Oratio Medua Carmine Laur: Homang.
 22 Alberti bovi Panthelias.
 23 De Incommodis Senectutis. Erasm: Rotterdam.

Q 3. 105 (1-66)

V

BYLOVII
A MORES.

Francophourti Marchionum

In officina Typographica Friderici Hartmanni
Bibliopole, Anno 1597.

MAGNIFICIS NOBILISSIMISQ; VIRIS, sapientia, virtute & dignitate amplissimis, DN. CHRISTIANO DISTELMEIERIO, IN RADESLEBEN AC MALS DORFF, Aula Marchica Brandenburg. Cancellario &c. Et DN. ABRAHAMO A BELLIN, eiusdem Aula Electoralis senatori &c. Dn.

Patronis suis officiosè
colendis,

S. D.

INSignes pietate viri, virtute celebres,
Stemmatis ac animi nobilitate graves:
Qui regitis celebrem spaciösæ Marchidos au
Consilij, rigido Marte silente, pijs. (lam
En humili vobis hunc consecro mente libellū,
Quem mihi de rosæ virgine Musa dedit,
Me teneros vobis inscribere iussit amores,
A Musis vester non alienus amor,
Non vetitas flammæ, rapidos nec Phyllidis ig.
Nec raptus Helenæ, supra, facemq; cano. (nes
Nec referam tua dicta Cato rigidissime: Rebg
Misceat hîc gravibus nostra iocosa Venus,
Ludo verecundè: non prisco ut amore solebat
Ludere lascivis Ethnica turba modis,

lib.

Bilbolicus vates hinc exfulat atq; Priapus:
Virgo pudica mihi est, inde pudicus amor,
scilicet interdum depulsis pectore curis
Delectat magnos Cypria lecta viros.
Ergo viri placido capite hæc Epigrammata
vulu

Curta satis: *Brevitas, si sit acuta, juvat.*
Nec Musæ spectetis opes, sed pondera mentis,
Carmina sæpe parū lōga valoris habēt.
Hæc vobis modò si placeant (quod spero) pla
cebunt

Mox alijs, quorum pectora candor alit,
Hinc rabidos sperno morsus, queis rodit &
odit

Zoilus, hinc portum Musa iocosa tenet,
Interea patriæ vos ornamenta valete,
Et coeptus vobis faustiter annus eat.

Barptolemaus Bylovius Poeta
Lauro Cesaria Coros
natus &c.

A 2

In

BYLOVII AMORES.

BARTHOLOMAEVSBY-
LOVIUS

Αρωγὰς ἀπολαύσεις

OH MIRO LUSU LAETUS ABIBO,

OH MIRO LUSU RODOMELLAE LAETUS
ABIBO,

*Hac cum ludit, Amor ludit, & alma Venus,
Hac si vivit, Amor vivit, Venus atq; quid ultra?
Si vivit, vivo, si moritur, morior.*

II.

BARPTOLEMÆUS BULOVIUS,

UBI PLUS AMOR VALET, SUBEO,

Est ubi nulla fames argenti in virgine casta,
Limen ibi SUBEO, PLUS VALET almus AMOR.

III.

BARTOLEMÆUS BYLOVIUS,

TU MEL ORE: USU LIBO BASIA,

Tu RODOMELLA tuo nobis MEL suggeris ORE:
usu grata tuis BASIA LIBO labris.

RODOMELLA

Per decem Anagrammata.

I.

ORDO MELLA.

Disposita

Disposita mandisunt omnes, ordine partes,
Fert rude damna chaos, commoda at ordo parit.
Ordine fatali vir consociatur amica,
Mox quoq, fatalis te dabit ordo mihi.
Sic rebus bene dispositis in amore novello,
Miris ORDO parit MELLA novella modis.

II
MELLA ODOR.

ORODOMELLA tibi quoties ego basia figo,
Oris suavis ODOR suavia MELLA sapit.

III.
MELLA RODO.

Non ratione caret, quòd sim RODOMELLA vocata,
Nam lambo & RODO dulcia MELLA labris.
Arrodant nostri rivales carmina vatis,
Inde fel hos, sed nos mella perennè manent.

IV.
DOLOR MALE.

AH MALE me DOLOR acer habet, traducere vitam
Cogor ego miseram, dum meus ignis abest.
Quem nisi fata mihi sociabunt federe lecti,
Viximus, & letho nos dabit iste dolor.

V.
MOLLE, ADOR.

Fila mea hac faciunt vitæ diuturna, Lyaus,
Letus amor, suavis Musica, flavà Ceres.
Hæc renovat vires, demulcet Musica sensus,
Pectus Amor, corpus MOLLE remollit ADOR.
Præstat ador reliquis: Ego nam RODOMELLA Poeta
Sum casto quovis tempore dulcis ador.

Alma

VI.

ALME DOLOR.

O Dolor, ALME DOLOR, capio te propter amorē,
Qui resides animo nocte dieq; meo.
Cum discedit amor, socio cum fratre recedis,
Pectus tu remeas hoc remeante meum,
O si centimani fregissent vestra Gygantes
Vincula, maroris nil in amore foret.

VII.

MALO DOLER?

ANDOLER ipsa MALO? redimens sibi verbera verbis
Arrepto mulier fuste dolanda viro.
Ergo Iano mihi vatem coniunge novellum,
Est similis sancta qui probitate mihi.
Sic mihi si socius hunc, quod bene spero, dolabor
Non malè, nam vitat verbera pacis amor.

VIII.

LAREM DOLO.

Fortiter ipsa LAREM DOLO: qui non cultus honestis
Artibus, insulso pro lare duco virum.
Ergo Poeta veni, vespis odiose molestis
Et laribus, mihi te complacuisse, sat est.

B. B. P. L.

IX.

OLOR, DA MEL.

CAESARIS aucte bonis, vates Clarissime, vita
Dimidium, suavis carmine, suavis OLOR.

Etiam

Nem petiſſe pudet ; i emovet ſed flamma pudorem,
Ore MEL admoto DA mihi dulce tuo.
Hoc tibi, quando lubet, multo cum ſenore reddam,
Et poſſum, cum ſim mellea, plura tibi.
Fas quia virgineis mel figere ſuave labellis:
Oſcula qui non dat, durus amator erit.

x.

DO MEL, ALOR.

IOVA dedit vitam, tu vitæ ſtamina, namq;
Dum tibi DO MEL, ALOR cordis amore tui.
Cordis amere tui præguſto Tonantis amorem.
Tu quoq; quem ſentis cordis amore mei.
O nos felices, ſocio quos fœdere iunget
Sinceri cordis melle remixtus amor,
Ioachimus Quirilingus Sehuſanus
Palaomarchicus.

Ad Libellum.

PARvelibelle mihi viridi confecte iuventæ,
Deſere nunc Domini limina nota tui.
Terrarum varias te nunc juvet ire per oras,
Excipiat qui te, cenſor amicus erit.
Iudicium quamvis ſubeas mutabile vulgi,
Dum planè occulto conſpicere ſinu:
Attamen ambiguo procul unica pagina quicquam,
Verſari in populi quod queat ore, dabit.
Ito libelle igitur, fatiſ hinc ito benignis,
Nec timeas Veſpa verba moleſta mea.
Sive legat vulgus tua carmina, ſive recondat,
En portus facilis, quando redibis, erit.

B

AD

De nomine Rodomellæ.

Mellitum & roseum roseis mellita puella
En RODOMELLA labris quod mea nectar habet:
Gestat jure rosa & prædulcis nomina mellis:

Sæpè bonum fato nomen in omen abit,
Aliud,

Dam RODOMELLA mihi nivei ignes spirat amoris,
Et me non fictè diligit, atq; colit:
Convenit à rosulâ, & dulci melle vocari,
Dulcior hic ut amor sit mihi melle, rosis.

De Rodomella inter Poetarum amicas
non postrema, ingenij mei fo-
mite.

Nafonem, certum est, vatem fecisse Corinnam.
Dittavit Nemesis metra Tibulle tibi.
Ingenium fecit tibi Cynthia culte Properti.

Docte Catulle tibi Lesbica flumen erat.
Exauxit venam Gallo speciosa Lycoris.

Anthia suggestit carmina Stroza tibi.
Igne Marullus erat succensus quando Neæra.

Castâ Secunde tibi flamma Neæra fuit.
Clinia Vulteij numeris celebrata vigescit.

Angeriane tibi Cælia metra dedit.
Prædicat Haslobius formosa dona Roselle.

Splendida Lotichio Claudia culta fuit.
Carior haud Carâ veteri fuit ulla Poeta.

Dulca cui nomen Mons & Oryza dedit.
Candidulam celebrat numerofo carmine Beza,

Scythoniâ, nive est Candida candidior.

Est di-

Est dilecta nimis speciosa Rosina Melisso.
 Cordula Reuſnero complacet una fide.
 Tot ſoaves verſus donavit Svavia vati,
 Cui purus rivus nomen habere dedit.
 Blandinam cantas inſigni carmine Poſthi;
 Blandior in terris quã tibi nulla fuit.
 Expertus nonne es flammæ Rudigere Creuſæ?
 Mellinam celebrat carmine Stolshagius.
 Verſibus extollit Philabellam grandis Abelus.
 Cordia Chytræo concelebrata fuit.
 Frencelij Muſas illuſtrat Amandula dictis.
 Otthonis lepidi cura Gnidella fuit.
 Decantat noſter Roſabellam laude Zuberus.
 Codricij numeris clara Selina fuit.
 Mellmannus celebrat Roſemundam carmine dulci
 Scharlachij celebris fit Thereſilla metri.
 Nec me Bylovium contemnito Veſpa Poëtam,
 Promovet hoſ luſus Rodomella meos.

Collatio Elegiaci carminis cum con-
 junctiōe maris & feminae.

RECTE Elegi blandis eſt carmen amoribus aptum
 Femellas etenim denotat, atq; viros.
 Hexameter conſtat pedibus ſex, quinq; ſed uſq;
 Pentameter, plures non Elegia tenet:
 Sunt duplices palma, totidemq; pedes, caput unum,
 Muſis ſexta meis pars reticenda, viris.
 Femina quinq; tamen vix implet, namq; marito
 Vincit eam mentis, corporis atq; bonis.
 Herous gravitate ſoni præcedit ut amplã,
 Qui tarde, celeri mox pede tangit humum.

B 2

Insuper

Infuper huic longè concessa licentia maior:
Alter at insequitur non remorante pede.
Sic est magna viro gravitas, qui, postulat ut res,
Nunc placidus dictis, nunc tonat ore gravi.
Hic libertate est sociâ praestantior ipsâ,
Quo praecunte pedem promovet illa suum.
Hexameter solus nil effecisse valebit:
Femina sola nihil proderit absq; viro.
Hexametrum canit heroas, facta virorum:
Summa regit solus vir fira, templa, scholas.
At longus addit versus Elegia minutos,
Quis junctis Veneris bella referre solet.
Vr semellarum nimio si flagrat amore,
Aptus ad egregiam non opus esse potest.

Ad Rodomellam vita suæ &
mortis auctricem.

Miror, cum solus vita det IQV A vigorem,
Quod mihi das vitam, quod mihi funera das.

ALITER.

Si viris RODOMELLA, mea sunt fortia vita
Stamina; si moreris, cogor & ipse mori.

In Vespam.

Quod nec ames, habeas nec dulcis nomen amica,
Iactas, & rides stridula Vespa meam.
Convenit haud inquis, Veneris sentire sagittas,
Nil amor in Musas juris habere potest.

Argutus.

Argutae miror voces, argutaq; Vespera
Murmura: at illa parum non levitatis habent.
Castus amor Musis non displicet: ardet
amore

Qui modicè casta virginis, ille sapit.

De Rodomella Poemata legens
di cupidà.

OMnia qua scripsimetra, vult RODOMELLA videre
Mittam, pro metris si mihi labra dabit.

Ad Rodomellam omnium rerum suarum
penum ditissimum.

Site habeo, RODOMELLA, habeo omnia, si omnia prater
Te RODOMELLA habeo, nil RODOMELLA habeo.

Ad Reverendum virum Dn. Stephanum
Bylovium, Ecclesiasten Stendal. pa-
rentem suum hono-
randum.

AHprimùm RODOMELLA suis me cepit ocellis,
Digna favore hominum, digna favore Dei.
Blandula, mellica, lactea, mustea, coelica virgo

Exstitit en ignis prima favilla mei.
Non mihi lux, noctis mihi nec levat umbra dolorem,
vor & aeterni vulnus amoris alo.

Hac quia non ullà possum ratione potiri,
Care pater, nostris rebus amica salus,

Ni tuus accedat consensus & optima vota:
Quis sine non felix tada jugalis erit.

Fac precor illa mihi virgo contingat ut uxor,
Et subeat thalamum te duce sola meum.
Hanc etenim rutili collaudant sidera tali,
Huius migrantur Lunag, Solq, decus,
Digna quidem thalamo Regis vel Principis esset,
Arbiter & quam mox duceret Imperij.
Verum me casto suspirat pectore vatem,
Pra reliquisq, meum fedus inire cupit.
Ergo parens dilecte, meis precor annue votis:
Hoc Deus, hoc pietas suadet, & almus amor.
Adveniet tempus, tibi erit cum summa voluptas,
Consensu gnati fata levasse tuo.

Ad virum admodum Reverendum &
Nobilem, Dn. Iohannem Hencjum, Su-
preum Ordinis Crucigerorum cum
rubea stellâ per Polon. & Siles.
Magistrum &c. Mæce-
natem colendum.

UNdiq, se prodit miranda potentia fati,
Et sperata diu sapè dat una dies.
Vota polos penetrant, & cœli Numina tâ-
gunt,
Quæ castis precibus pondus inesse sinunt.
Sic Dea amica mihi, Mæcenæ inclute, tandem
Pollicita est thalami jura, deditq, fidem.
Quæ sit, scire cupis? RODOMELLA est illa, iocosa
Quæ mihi materies carminis una fuit.

Et

Et quæ scintillam mihi suppeditavit amoris,
Et mellis vatem fecit odore sui,
Ergo quid restat vice patris amandæ patrone?
Consensu vestro sit mihi faustus amor.
Mæcenas Generose, meum rogo provehe coeptum,
Ut duce te casto latus amore fruam.

Ad Rodomellam non tam patria
quàm forma splendore de-
cantatissimam.

○ Rodomella potens oculis jaculantibus ignem,
Iure venis numeris nobilitanda meis.
Non homo, sed supra mortales crederis esse,
Quin ipsas forma vincis honore Deas.
Urbs qua te natam vitæ produxit in auras,
Nobile cœlorum tollit ad astra caput.
Hinc ea te Divis adscribit & inserit astris,
Nataliq; nimis gaudet amœna tuo.
Urbs hac perpuleras nutrit, cultasq; puellas,
E quibus es thalamo dignior una meo.
Salve quæ tellus Diva cunabula servas,
Salve perpetuis nobilitanda cedris.
Tu cunis his lata sacris per secula superbis,
Immodè meis numeris nobilis esse potes.

In Rivaletis.

Vana!

Vana cohors multum de nostro garrat amore,
 Me, quod amē penitus garrat habere nihil.
 Invidus haud cessat nostris maleducere captis,
 Et, dotata fauet quod mihi virgo, dolet.
 Quin etiam nostris rebus marcescit opimis,
 Et miser invidiā ladicur inde sua.
 O miseros homines, peiores demone, tangit
 Quos gravis, alterius sorte virente, dolor.
 Est & adhuc alius nostri insaiator amoris,
 Me cuius nomen Musa tacere iubet.
 Hic mihi non factis nec aperto Marte nocere,
 Sed clam me nocuā ladere voce studet.
 Me presente audet vix unum dicere verbum,
 Absenti linguā damna dat usq; mihi.
 Confictisq; meo verbis avertere amore
 Conatur Nym fam (res scelerata) meam;
 Ipse meam rosulam quo carpere posset, in horto
 Qua Phæbi pulcris vernat amœna comis.
 Sed minime carper. Decorato vertice Lauro
 Hanc mihi despondit nam pater Aonidum,
 I, ultrax scelerum quò te divina vocabit:
 Sic mihi sublato te bona pacis erunt.

De Rodomella.

SEU RODOMELLA petat sacrati limina templi,
 Divarum ritu seu redit illa domum;
 En fixis stant turba oculis, mirantur euntem,
 Spectatum accurrunt femina virg; Deam.
 Quisq; videre cupit decus admirabile vultus,
 Atq; quibus cedit Cypria pulcra, comas.

Fertur

Fertur ovans animis curru RODOMELLA superbo,
Et quos aspectat, Dijs facit illa pares.
Hei mihi me perdit populi concursus, amica
Vive domi, & tu plebs siste proterva pedes.

Ad Reverendum & Clarissimum virum
Dn. Iohannem Frederum ss. Th. D. &
ditionis Megap. Superattend. Po-
etam Optimum.

Quid tibi de nostro FREDERE videtur amores
An placeat Phæbo, Pieridumq; choro?
Innocuos sine labe mihi dictavit amores
Casta Camæna; sed hos Vespera placere negat.
Miratur, primis & adhuc crescentibus annis
Immittat mihi quod spicula blandus Amor.
Vatibus at nescit Charites Veneremq; pudicam
Adstare, & castis se recreare ipeis.
Hinc quia, IANE rogo, tam turpiter errat et oncat,
Quâ lege en asinum nominare vetor?

De Rodomellæ
splendore.

Cynthia sat lucet, sat cætera sidera lucent,
Sat lucent radij Sol sitibunde tui.
Sed RODOMELLA magis mea, quam vaga Cynthia lucet,
Sidera quàm, Sol quàm lucet in axe poli.

Ad Hieronymum Arconatum, s. Cæs. Maj:
secretarium bellicum Aula, Poes-
tam Clariss: promotorem
colendum. C Ar-

ARCONATE, meis Musis felicior aura,
Quid nunc in tanto turbine Martis agis?
An lepidis poteris Musis, velut ante, vacare?
Fallere & Aonijs tempora longa modis?
Non tantum Musis, lepidam sed coniuge gaudes,
Quam tibi legitimus consociavit amor.
Sapè jocos memini, quos tunc dedit illa salesq,
Cingere cum nostras vellet Apollo comas.
Flore sorte tuâ: nam corporis illa levamen,
At Musa mentis, si dolor adsit, erant.

Ad M. Christophorum Serto-
rium Nobil. puer. in aula Cæs.
præfectum, promotorem
colendum.

Est tibi de sertis nomen peramabile; namq,
Florida serra tibi Musicus ordo dedit,
His rogo, SERTORI, feliciter utere sertis:
Serta tibi virgo plura venusta dabit.

Ad M. Georgium Carolidem à Carlsper-
perga Poetam Cæs. promotorem
& amicum honorandum.

Candidus ingenuis delector amicus amicis,
Aversor quorum pectora fucus alit.
Non loquor ad nutum quorumvis, deligo paucos,
Constanti cupio quos coluisse fide.
Vnâ quinetiam vivo contentus amicâ,
Qua mihi tristitiam pellere corde queat.
Tu vates primos sis princeps inter amicos,
Hoc virtus, candor, promeruit q, fides.

Lux amica micans, mellita puellula Phoebi,
Virtutes propter sit RODOMELLA miki.

In Vespam.

CARMINA nulla edis, castos nec scribis amores;
Sed temerè castos rodis, amice, libros,
Fucus deses Apum sic devorat usq; labores,
Cum nulla in cellis fingere mella queat.

Ad Rodomellam rerum omnium
dominatricem.

SPECTAS oculis, latantur sidera, caelos,
Terra calet, sigis lumina quando solo.
Lumina si claudis, Venus aurea fronte refulget,
Si pandis, nudus cum face sevit Amor,
Si calas oculos, sine sidere luget Olympus,
Tellus igne, Venus fronte, Cupido face.

Ad Clariss. virum Dn. M. Christophoro
rum Neandrum in Acad. Fran-
cof. Ethices P.P. de suo
amore.

INFLAMMAT Rodomella meum dum pectus amore,
Et pariter Musa, quam colo, crescit amor:
En àmpliè teneor praeclare NEANDER amore,
Nam pietas neutram deseruisse iubet.
Tempora Musa quidem Lauri decoravit honore,
Nec minus illa meis ferta datura comis.
Te Rodomella quidem pergam redamare, sed oro
Docte vir ut Musa nos in amore iuves.

Ad Rodomellam vita sua conservatrice.

C 2

Me

ME Rodemella poli sustollis in astra Poetam,
Dum flagrat licuo pectus amore tui.
Tu facis ingenium mihi & aurea carmina dictas,
Qua suavi niveus nectare tingit amor.
Tu facis, ut ducam diuturna tempora vite,
Lætitiæq; mihi semina grata paris.
Latus ab igne tuo moriar, regnumq; subibo
Cæleste, æternus nos ubi iunget amor.
Ad sodalem mellitissimum.

Pleridas testor, multum te diligo, amice,
Carior est longè est te Rodomella mihi.
Succensesq; ab parce precor satis examo temet.
Illa in corde meo, tu resides oculis.

in falsum amicum.

Qui me novisti, verum non rebus in artibus;
Cur faveam quando sor. favet aqua mihi.
Te mihi coniunctum iactasti fratris amore;
Qui me Odit frater desinit esse meus.

Ad Rodomellam.

Quando brevi moriar, causam Rodomella requires
Mortis: Dico tui me pius ussit amor.

*Ad Clarissimum virum Dn: M. Cales-
bum Trygophorum in Acad: Franc:
Logices P. P.*

Et diversa viros tenet oblectatio mentis,
Percipit ac fructum quilibet inde suum.
Hunc sava arma iuvant, hic delectatur amore,
Gaudet equis alius, gaudet at alter aquis.

In

Tu Musa insigni CALEBE teneris amore,
Occupat almus amor me Rodomella tui.
Ex utroq, omni demanant tempore fructus:
Me Rodomella beat, te sacra Musa beat.

Ad Rodomellam.

Suavis odor tenera spirans e fronde rosarum:
Suavior oris odos est Rodomella tui.

De Rodomella vite vitæ.

Applicat ut mollis latam se vitis ad ulmum,
Et fructum succo nobiliore gerit:
Sic mea me quondam blandis Rodomella lacertis
Includens, requies sit mihi grata seni.
Qua precor eveniant, ea lux mox aethere surgat,
Aspirent votis Phoebus & aura meis.

Monopentametrum

IN STURMIAM.

Et bene, Sturme, times: nec malè, Sturme times.
Et bene, Sturme, petis, nec malè, Sturme, bibis.
Et bene, Sturme, doces: nec malè, Sturme, noces.
Et bene, Sturme, moves: nec malè, Sturme, vides.
Et bene, Sturme, latras: nec malè, Sturme, patras.
Sed qui te vitat, pessime Sturme, sapit.

Ad Rodomellam rosarum omnium pulcerrimam.

Hascce rosas, Rodomella, ante vendas, an utrumq;?
Es rosa, cur te, inquis vendere velle rosas?

A L I V D.

Candidior non est rosa te Rodomella: rosarum
Si decus es, vendis cur tamen ipsa rosas?

Judicium Phoebi de Rodomella admirandis lingua donis.

Dum movet insignis cantus Rodomella suaves,
Ingeminans molli carmina docta sono:
Sistit equos Phoebus, mediog; è vertice cæli,
Miratus resona flumina vocis, ait:
Luscinia & cygnus cedant, vos cedite Muse,
Vincit aves, vincit proh Rodomella Deas.

Ad Christianum Christiani Stendal patriæ Consulem, & Poetam insignem.

Est locus insignis, Phoebi de nomine dictus,
Tempore quem iuvit veris adire novi.
Hunc petij, ut mentem recrearem dulcibus auris,
Hunc prope sed somno lumina victa dedi.
Vt surgo, ante oculos adaucto constitit arcu
Idalias portans spicula firma puer,
Ing; meum pectus postquam fera tela retorfit,
Tu solus vitam cælibis, inquit, ages?
Tunc sacrata mea sprevisi Numina matris,
Esse putans regni languida iura mei?
Ea videns roseam facie præstante puellam.
Monstravit, nomen cui Rodomella fuit.

Hæc

Hac tua, dixit, erit praeclens dotibus uxor,
Illa dabit versus materiamq; iocis.
Illico tabifico consumor vulnere laesus,
Atq; dedi vincas victus amore manus,
Suavis amabilibus me virgo torquet ocellis,
Annuit & votis ipsa rogata meis.
Hinc CHRISTIANE, meis fautor venerande Camoenis,
Luciflue o patrij Sol, decus, aura soli,
Novi quid sit amor, Venerisq; potentia iura,
Et quid sit Cyprij spernere tela Dei.
Attulit una dies cordis mihi suaviter ignes,
Tristitia nubem sustulit una dies.

Ad M. Nicolaum Rislebiū, Consulē
in Novā Solquellā, Poē-
tam eximium.

Aspectu patat ex solo qui nascier ignem,
Fallitur ille meo, NICOLE, iudicio;
Namq; bonos doctosq; viros coluisse solemus,
Nec visos nobis pectore diligimus.
Nota satis quorum pietas, doctrina, fidesq;
Attingant quamvis littora Taprobanes.
Sic ego dilexi Rodomellam. Nam mihi virtus
Eximia illius cognita rite fuit,
Ante fuit facies mihi quam perspecta, colore
Effulgens roseo, sideriaq; face,
Quem Rodomella semel mihi conciliavit amorem
Moribus & formā, crede, perennis erit.

Votum

Votum Autoris cum ambiret
Rodomellam.

Si mihi juncta toro fueris, vincloq; jugali
Nata inter teneras O Rodomella rosas.
Quam late incipiam consumere tempora vita,
Quam bene formabo meq; domumq; meam
Quapropter pie Christe meis precor annue votis,
Hac ut in amplexu dormiat una meo.

Ad M. Laurentium Risebergium,
Ecclesiasten Gardleg: histori-
cum & Poetam.

Ergo RISBERGI, Rodomella fama manebit,
Donec amoris erit nomen in orbe super.
Commendat probitas & vita pudica pu-
ellam,

 sit licet obscurâ progenerata domo:
Praese fert etenim decus admirabile morum,
 Oraq; nativo tincta rubore micant.
Candida sunt lacte & verno labra flore coruscant,
 Quæis mihi mille dedit basia, mille dabit.
Grata quibus nostro pendebit sarcina collo
 Brachia sunt Scythicâ candidiora nive,
Si per cuncta eius praconia nominis irem,
 Deficeret calamus, deficerentq; dies.
Quod superest igitur, Rodomella carmine laudes
 Tu quoq; cantabis, vir Reverende, tuo,

Ad

Ad Rodomellam.

Gloria virginis cunctis, & imago pudoris,
O Rodomella p̄ luxū, decusq; patris.
Dum mihi materiam felicem in carmina præbes,
Mundicrepas Vespa non ego curo minas.
Da mihi te facilem, non pascor odore rosarum,
Dulcior ecce tui me capit oris odor.
Tu virgo nostris vires celebrata Camænis,
Tu saporis mea lux, & meus ignis eris.
Nos amor in lecto iungat fataliter uno,
Fatalis solvat nos in amore dies.

*Ad Reverendum virum Dn. Ioachimum
Stederum, Ecclesia Stendal.
Pastorem, Poëtam.*

Sum tandem victus, STEDERE, cupidinis arca,
Et Rodomella urit pectus amata meum.
Hanc quia præ reliquis solam suspiro puellis,
Meq; ardere paræ gestit amore sui,
Quid mirum pietas eius cum cognita multis,
Vni præ cunctis est mihi nota satis.
Hac unâ nil in terris (vel indice Phæbo)
Comius, hac unâ nil & amabilius:
Corpore mens quoq; candida candidiore tener,
Quo Cyenos superet, Bistoniasq; nives:
Est & in ore color, qualis solet esse Hyacintho,
Qui terris effert vere repente comas.
Vsq; adeo nostra est Rodomella venusta, supremi
Quæ caperet facie Numina sancta Iovis.

D

Hanc

Hanc ego ni vehementer amem, me Caucasus horrens
Cautibus, & sava progenere fera.
Ergo fruar pulcra concessò virginis igne,
Dum mihi pulcra suo vere iuventa micat.

De Rodomella

& Cupidine,

UT puer Idalius Rodomella lumina videt,
En terrore gravi diriguere coma.
Et citò queis armatus erat tecedere sagitta,
His sese armavit virgo, refugit Amor.

Ad M. Andream Calagium Poe- tam cultiss.

NON ego sum Scythia CALAGI in montibus ortus,
Qui nive perpetuà frigoribusq; rigent:
Vixit at optato pectus mihi virgo calore,
Altera qua Cypris est, quartaq; pars Charitum.
Tristitia hinc quevis amota est pectore nubes,
Diligit & lepidus nostra Can. æra iocos.
Et mersio: nam saepe iuvat miscere jocosa
Carminibus. Gaudent pectora læta jocis.

Ad Rodomellam.

CVr roseam imponis capiti Rodomella corollam,
Virgo rubris rodar quò generosa rosis?
Nempè tibi violas, virgo ò violente remittam,
Tu rursum fertis us violere meis.

Ad Matthæum Zuberum Poetam Cæsarium.

Cedo

Cedo, nec cedo tibi, belle Poeta **ZVBERE:**
Musa tibi cedit, non tibi cedit amor.

Luctus Rodomella de meo abitu.

Vix ubi digrediens, Rodomella valet, locutus,
Mox mea lux lacrumans hos dedit ore sonos.
Ah dilecte mihi, peregrinas visere terras
Quis casus vel qua te fera fata movent?
Non te bellorum tam seva pericula terrent?
Latronum incutiunt non tibi turba metum?
Debilis ab posthac nostri spes fiet amoris,
Pectore divelli pars modò visa meo.
Quis poterit dictis animum lenire dolentem?
Tu nobis mœsti causa doloris eris.
Sed quia fata volunt, fatis hinc ito benignis,
Et laetus Lauri cinctus honore reati,
Ostinam subito lux illa recurrat Olympo,
Lux mihi Erythraeis significanda notis:
Quando iterum patriâ nos coniungamur in adæ,
Et videat iunctos hera beata duos.
Interea stringant hac rosida ferta capillos,
Qua firmum nostri pignus amoris erunt.
Pura locuturam lacrygae remorantur oborta,
Vix tandem potuit dicere, sponse vale.

Ad Rodomellam de suo abitu.

Cæsaris, o Rodomella, modò proficiscor ad arcem,
Casario ut noster munere crescat honas,
Flamma tamen minimè nostri decrescat amoris,
Si bene crescet honor, tunc bene crescet amor.
Temporis interea prece te commendo Iehova,
Qui mihi te longùm sospitet incolumem.

Prospera si fassto me sidere fata reducent,
Tu Vatis coniux Imperialis eris.

Ad V Volfgangum Vlbeccium Svobac. Po-
etam Caesarium, competitorem
suum carissimum.

IN numeris mihi Vespa modis est usq; molesta,
VLBECCI, Aonij gloria magna chori.
Quem mihi iunxit amor Phœbus in arce Pragensi,
Cinxit ubi nostras Laurus odor a comas.
Arrodit Laurum, Rodomella spernit amores,
Ingenium, formam, basia, mella, sales.
At Rodomella parit mihi gaudia mille vicissim:
Hinc latus Vespa scommata curo nihil.

Ad Rodomellam
de suo reditu,

CAESARIAM Phœbus cum me revocaret ad aulam,
Cincturus nostras fronde virente comas.
Heu Rodomella tuli forti quos corde dolores,
Per sylvas feci dum vagabundus iter.
Et via sæpè fuit rigidis asperissima saxis,
Fecerunt amnes & iuga celsa moram,
Iuppiter & gelidos effudit ab aethere nimbos,
Dum iacui in putri tempore noctis agro.
Præterea vitæ tam sava pericla subivî,
Cuncta nimis longum qua memorare foret.
Sed quia nunc iterum coram data copia fandi,
Atq; tuis labris iungere labra licet.

Crede

Crede mihi cuncti cedunt ex corde dolores,
Illorum post hac nec meminisse queo.

Exsultatio Rodomella de meo
reditu.

Sospes ab ignotis (superis sit gratia) terris
Dilectus meus en redditur eia mihi.

Blanda Venus, nuda Charites, vos plaudite Musa,

Fundat & innumeris tubila Iuno modis.

Cum fueras absens, ut care Poeta valeres,

Non semel ad superos candida vota tuli.

Sape requisivi, queis nunc versatur in oris?

Et timui vitæ plurima damna tua.

Sapè tibi absentis felicia queq; precata

Ab dixi, servent hoc mihi fata caput.

Dij faxint, nostras iterum delatus in oras

Exhilaret reditu tristia corda suo.

Divos vota movent, servârunt Numina sponsum,

Et sospes vultus sistitur ante meos.

Hac igitur reditu pro dextro, dulcis amator,

Accipe purpureis lilia mista rosis.

Certa dies ambos quando constringet amantes,

Tunc tibi cum baccis myrteaserta feram.

Ad M. Samuelem Scharlachium Gar-
deleg. Theol. & Poesios Can-
didatum.

Optime SCHARLACHI, non ultima gloria vatum,
Sedere quos dextro Marchidos ora tulit,

D 3

Vc

*Vt vivis? quae te comitatur sortis imago?
Sola an non letum te THERESILLA facit?
Sum memor usq; tui; TERESILLAE saepe recorder;
Sapius at tui ego sum Rodomella memor.
Ipse prius meminisse mei desvero; amica
Quam cadat ex animo candida forma mee
Ipse prius meminisse tui cessabis; amica
Quam cadat ex animo candida forma tua.
Vivamus, iam sorte bonâ vivamus, amicae
Quilibet ob vitam vivat, amice, sua.*

Ad Rodomellam Veneris emulam.

Sextus abit mensis, dum non tua lumina vidi,
Ab inventa mihi non tamen ulla fuit,
Qua posset placuisse mihi, mentemq; tenellam
Usq; verecundis exhilarare iocis.
Sunt multa (fatcor) casta, pulcraq; puella,
Nulla tamen recipit me, nec amica placeo.
Tu nostros mores, studium, vitamq; sciebas,
Atq; ego te noram cor animumq; tuum.
Eheu vix talis toto nascetur in orbe,
Qua tibi sit similis moribus, ingenio.
Qua me sic redamet, sic amplectatur & ornet,
Et quam sic cupiam iungier huic latert.

De suo Entusiasmo.

De te cum scribis ternos Rodomella libellos,
Insanus caecâ cum ratione fui.
Sensit & aetherium subito mens enthea raptum:
Tam bene coniungit verba suavis amor!

Ad

Ad M. Michaelem Mollerum Francof:
patriæ scholæ Prorectorem.

Aonidum MOLLERE decus spes aurea Phœbi,
Iuncta sodalitio pars peramœna meo.
Quem sibi lux vaturn jurabat ABELUS amari,
Dictavit grandes cui PHILABELLA modos.
Heu quanti credere ignes in pectore amica
Ut faciem vidi, spavis amice, mea,
Utq; manus tetigi niveas, & grata vicissim
Illâ cum licuit texere colloquia,
Dy faciant MICHAEL, simili tenearis amore,
Et subeat thalamum bella puella tuum.

Ad Rodomellam noctis
solatium.

Nox obscura venit, curarum mille figura
Exanimant robur corporis omne mei.
Tu Rodomella veni, te totas ardeo noctes:
Adventu suo sanior ecce tuo,
Pectore mæror abii: cura tollantur inertes,
Et redit ingenio, qui fuit ante vigor.

In Rivales ob acceptam repulsam
insanientes.

Tempus erat, placidum quo carpunt fessa soporem
Corpora per terras, & tacet omnis ager,
Solus ego vigilans potui haud dare membra quieti,
Solus cum solâ gaudia multa tuli.
Gaudia multa tuli, lateri dum iunctus amica
Ignis percepi grata alimenta mei.
Oscula figebam roseis modò casta labellis,
Molle premens Nympha pectus ad usq; meum.

Es

Et modò tangebam dextra insinuante papillas,
Est tactu lasus nec puor iste meo.
Cetera quis nescit? Veneris crescente favilla
Dum sic incepti fervet amoris opus.
Rivales raro concurrunt agmine ad ades,
Spargentes tacitis plurima verba sonis.
Nec mora, contactà canit hic testudine carmen,
Et laudes Diva voce sonante refert,
Hoc si fortè modo posset placuisse, beatam
Gratiam & illius conciliare sibi,
Ille sed ad citharam cum nescit fingere vocem,
Extollit lingua plectra sonora sua.
Scilicet us vocem virgo bene noscat amantis,
Quem nimis amentem fecit amarus amor.
His ita transactis, illis aperire recusat
Diva seris clausas dum generosa fores.
Quisq; statim vehementi irarum fluctuat aestu,
Quisq; pudicitia damna parare studet.
Sed custode Deo remanent illasa pudoris
Munera, cui fidit qui bene tutus erit.
Illos credo equidem torqueri mole dolorum:
Dedecus est ingens namq; repulsa viro.
Verùm quid faciant acceptà labe repulsa,
Illicitis precibus quam meruere suis.
Num posthac insent? nihil est: In amore manebit
Erga me constans nam Rodomella suo,
Sed tamen ut mentis quadam dent signa ferocis,
Invadunt gladijs saxa misella suis.
Et mentes quia nulla tenet miseratio, ferro
Percutiunt lapides igne micante graves.
Parcite queso viri saxis insurgere vulnus,
Innocuoq; luto parcite queso viri.

Eiet

4

Hac minimè, sed ego vestra sum causa repulsa,
Quod mea pra vobis me Rodomella tulit.
O magnos virtute viros fera bella gerentes
Cum rigidis saxis, cum fragiliq, lato.
Sic dum rivales grassantur nocte molesti,
Ut turbent cepti dulcis amoris opus,
Ludo ver ecundè lepidà cum virgine; Noctes
Proveniant multa sic in amore mihi.

Ad Matthaeum Rudingerum
P. L.

Abstulit heu Rodomella meum cor, blande Poeta,
Num CHARISINA tuum pectus amore rapit?
Mentem credo tuam nimio perstrinxit amore,
Illius in laudes dum quoq, metra paras.
Ergo soror Charitum, tua lux, ut quarta vigescat,
Rumpe moras, lucem cernat Amoris opus.

*Ad Rodomellam de Vespa
invidia.*

Quod Rodomella colis me toto pectore vatem,
Exferit hinc dentes Vespa molesta suos.
Et canis in morem latrat, conatur & ignes,
Quos alimus, nostris tollere pectoribus.
Ne Rodomella precor strepitu movearis inani,
Viva medela anima sis maneatq, mea.

*Ad Benjaminum Bonerum Sponda-
num Mesomarch. P. L.*

Ecano dulcisono Rodomella carmine laudes,
Non verum hoc quamvis lux mea nomen habet.
E Illius

illius meritò volui non proedere nomen?
Scilicet id tutum non satis esse puto.
Si proprium rennis, nomen licet addere fictum?
Tritus apud priscos mos fuit ille choros.
Finge BONERE tua sponsa quoq; nomen, ut illam
Decantet castis sacra Thaleia modis.

De Rodomella hortorum expeditione
ad aucto amore.

ME presente meos hortos Rodomella revolvens,
Nomina quæis vatum plura notata vides,
Erubuit subito, simul ac sua nomina vidit,
Moxq; sub amplexus ivit amica meas.
Rosida blandiloquis insgens oscula labris,
Te fidum cur non, inquit, amare velim?
Tu mea perpetuis inscribis nomina cedris,
Meq; canit numeris cætera turba suis.

Ad Rodomellam unicum doloris
sui levamen.

LVx hodierna venit, nivo signanda lapillo,
Quâ Rodomella mihi conspicienda datur.
Quod venit in mentem iam nunc quodcumq; loquamur,
Et mea si: dextra dextera uncta tua,
Nunc sit fas cupidis invadere colla lacertis,
Mellifluoq; tuo basia ab ore feram.
Protinus ex animo iam cura dolorq; recedunt,
Succedunt cordi gaudia vera meo.
Tunc moras Rodomella potes curasq; fugare,
Et solidam menti reddere latitiam?
Mi neq; amare aliam, neq; te relinqueret fas est,
Digna es amore hominum, digna favore Dei
Sorte beatificâ mea lux & amica fruaris,
Et quodcumq; petis, det Deus oro tibi.

Ex animo verè faveo tibi: caussa favoris
Sunt mores, pietas, lingua, forma pudor.

Monopentameterum in Lermum.

ET bene, Lermè, sedes: nec malè, Lermè, iaces.
Et bene, Lermè, iaces: nec malè, Lermè boas,
Et bene, Lermè, voras: nec malè Lermè, coquis.
Et bene, Lermè, sonas: nec malè, Lermè, tonas.
Et bene, Lermè, lates: nec malè, Lermè, paves.
Et bene, Lermè, libis: sic malè, Lermè, peris.

*Ad Rodomellam unicam animæ suæ
medelam.*

Dum mihi nulli potest res tollere corde dolorem,
Cura sed afflictum pectus inanis habet.
Tu vixisti requies animi, curæq; levamen,
Tristitia domitrix, ò Redomella, veni.
Sic donabo tibi rosulas sub vespere sero,
Et tecum letus dulcia vina bibam.

*Ad Fridericum Troianum, scholæ Heleno-
politanae Prorectorem, æ-
micum cariss.*

Minica non tantùm fert pulcras ora puellas,
Sed quoq; dat formas Marchia nostra bonas.
Præbuit hæc pulcræ (tuis gratia habenda) puellam,
Dicere cui possim: Tu mihi sola places,
Cum quæ partiri quondam mea gaudia pergam,
Et curas, quales vita iugalis habet.
Quæ mihi, ceu spero, fatales leniet astus,
Ex quæ suscipiam pignora grata tori.

E 2

Plenda

Plaude. tibi similem caeli quoq; Numina spondent,
Hanc Venus, hanc Chariturn spondet amica trias.
Vive valeq; diu, ut tali potiaris amicâ :
Et sponsam iubeo ritè valere meam.

In Rodomellam.

MEntem mi atq; oculos cepit tua splendida forma,
Moribus offendor, torva puella, tuis.
Asideo quoties (re sic cogente) puellis
Pulcris, mox frontem contrahis ipsa tuam.
Aedes quando tuas non quavis luce subintro,
Disruptum nostri fœdus amoris ais.
Hinc tua frens nubes veluti mihi densa videtur,
At illam salibus discutioq; iocis.
Quot natura dedit dotes, totidem quoq; nervos
Indidit, et tamen heu te te ego perditè amo.
Possumus haud nimio mendas in amore
videre,

Hinc sum Tiresiâ cecior & Thamyra.

Ad Adamum à Tschammer abOsten.

Eq. Sil.

GRatius esse solet proprium, mihi crede, salillum,
Est in quo puri copia lecta salis.
In quod quando lubet digito terebrare licbit,
Et cocti tutò sumere grana salis.
At solet interdum peregrinum labe scatere,
Sæpius impurus redditur unde cibus.
Ergo si quod habes purum, quod credo, satillum,
Ne corrumpatur, dulcis amice, vide.

Ad Rodomellam.

Quod

Quot, Rodomella rogas, metra in hora gignere possim,
Plura tibi faciam, scribere quam poteris.

*Ad VVolfromum à Rotkirch in Pan
then & Teplivoda, Eq. Sil.*

Stemmata quem clarant, & virtus iuaxit Olympo,
Enthea cui Themis, ac Ithabus, & astra favent:
Amplius exoptem quid huic, nisi mollis anni
Tempus? ROTKIRCHI qui tibi faustus eat.
Quin Astraa tibi generosam iungat amicam:

Prospera vota solēt prospera fata sequi.

*Ad Rodomellam pulcritudine urbi, carmi
ne orbi notissimam.*

Mira tui vultus & gratia pectoris, urbi
Nota, Orbi numeris fit manifesta meis.
Scilicet hoc candor, vitæq; meretur honestas.
Illo te resonans sine Camæna colit.

*Ad VVolfromum ab Haugvitz in
Schetz, Eq. Sil. de sua Rodo.*

Svae thymo labijs redolentia lambere mella:
Svae brevi Paphis carpere vercrosas.
Svae leves animi citharâ propellere curas:
Svae Sagunthinam pelleret corde famem,
Svae vaporifico demittere membra sopori:
Svae sitim, curas & relevare mero.
Svavior his longè mea lux RODO-MELLuLA cunctis
Melle, rosis, citharâ, lacte, sopore, mero.

Ad Rodomellam contra Vespani.

E 3

Demes

DEmentem me Vespera vocat, Rodomella, nec abs re.
Quisquis amat, multum non ratio-
nis habet.

*Ad Andream Helovigium Fridl. Megap.
patria schola Prorectorem.*

Florida tu tribuis incundis ocia Musis,
Pectus at vsq; mihi pervigil urit amor.
Tu vitam peragis non tactus amore quietam,
Me cura excruciant & sine fine dolor.
Contigit ergo tibi meliori sorte fruisci:

*Felix in quem non spicula torsit amor.
Ad Rodomellam animi sui astum.*

ENestas abiit, nos aestus maior adurit,
Ut nunc aestatis tempus adesse rear.
Et quamvis redeant glacialis frigora bruma,
Pectore deccedit non tamen iste calor.
Sic aestus spirat nobis, dent Numina caeli,
Prospera ut aestatis tempore menses eat.

*Ad Ioachimum Arnoldi Fridl. Megap.
schola VValdeccensis moderato-
rem, amicum fidum.*

SIOACHIME tua bonitatem pondero mentis,
Pectore de toto lator & exsilio.
Si Ioachime mea Rodomella pondero formam,
Virtutes, mores, oscula, mella, rosas;
Crede mihi nullo sum tempore latior atq;
Hic pol digna polus est polus ipsa mihi.
Hanc mihi nascenti primis Ioachime diebus
Omne pollicita est candidiore Venus.

Flanc

*Hanc petij, licitis fuit haud contraria votis,
Nam tacitum pridem in pectore vulnus erat,
Latus eris mecum, socialis federe iuncta
Quando mihi lecti gaudia plena dabit.
Hunc subito portet (bene quod fortunat Iesus)
Clarus ab Eo lucifer orbe diem.*

*Ad Rodomellam cordis sui fomitem
& flammam.*

Parcus ure meum Rodomella venustula pectus,
Et paulum frontis lumina claude tua.
Ne forsan, nimium quem diligis, aspicias, uris,
Pra nimio miser heu cogar amore mori.

*Ad Volphgangum Ulbeccium Francum,
P. C. & Iurium Candid.*

ULBECCHI veterem ferme superavimus annum.
Sit novus ille tibi faustior atq; mihi.
Pessima sic cessent insana scommata plebis,
Museolis spurcè nata nocere meis.
Sortis & aura bonos afflet melioris, at aptè
Nam quando nimium ridet amica, nocet.
Me casto Rodomella toro, me pronuba Iuno
Ritè beet, tua sic vota Minerva iuuet.

De Rodomella & Cupidine.

Fudit Amor lacrimas, disquirens undiq; matrem:
At vultu visa est ut Rodomella suo;
Hanc compellat Amor matrem, Rodomella sed inquit,
Lumine torvo, haud sum mater. Amor rubuit

*Ad Barptolomæum Hebelium Glacensem, pa-
trix scholæ Synergam.*

TE quoq; virgo suis lepidissima cepit ocellis,
THE BELI, & tandem sub iuga traxit amor. Er

Et maturari tædæ cupit illa iugales,
Cæpisse & socij gaudia blanda tori.
Nec differ: nam sæpè nocet differre paratis;
Et thalamus casti finis amoris adest.

Ad Iohannem V Villichium, & Iacobum
Freudemannum Tanagrino-
nianos.

Vos rebus cunctis admitto libenter amici,
Communes vobis res decet esse meas.
Accessus pateat vobis ad fercula mensæ,
Qua mihi prælargâ dat Rodomella manu.
Spectetis nostram (quis enim prohibebit) amicam,
Et vitæ socios vos decet esse mea.
Hoc tamen excipio, socios in amore, Dynasta
Sint licet illustres, non ego ferre queo.
Hoc ergo precor, à Domina desistite lecto:
Rivalem certè nullus amare potest.

Ad Petrum Prætorium Stendal.
Iurium Studios.

CVilibet est quod amet: me iudice ferreus
ille est,

Qui non frugifera flagrat amore rei.
PRAETORI ingenti Themidos succensus es igne,
Non secus inducto ut sulfure tædæ flagrat.
Hæc tibi sola placet, nec te aspernabitur illa,
Sed cupidis votis annuet aqua tuis.
Affert namq; suis fructum cultoribus; inde
Serta decora tibi virgo venusta dabit.

Ille

Illa amplectetur te max. ò PETRE, beatum,

Et sic ita tædæ gaudia plura feret.

Ad Ioachimium Quirlingium Palsomarch.

Lætitias animi capio sine nube sodalis,
Annuerit votis quòd Rodomella meis.

Cui longè formâ cedit Triameia coniux,
Vrbs ob quam miserè perditæ Troia fuit.
Hac mihi non minimum solaminis adferet arctus
In rebus, curas leniet una meas.

Sola mihi gemmis Rodomella & caricæ auro,
Carminibus vivax surget in astra meis.

Virginis ipse tibi nomen quoq; fingito, vitæ
Quæ tibi difficilis tædæ plura levet.

Nomi ne perpetuo poteris clarescere, amica
Clarescet numeris & IOACHIME tuis.

Omnia nil profunt sine amore: Et amore se
Qui fruitur, diu sentit Amoris opus. (cũ do

Ad Ioh. Ritterum Regiom. Iuris Stud.

Non ratione caret, quod vult sua sacra taceri,
Quæ me captivum vincit amore Venus.

Disimulare suis nam qui non novit amores,
Rivales multos mox parat ille sibi.

Nec tutum satis est (experio crede sodali)
Vel fratri Venerem commemorare suam.

Ergo verecundam tibi si forte esse puellam
Despondit Musis Cypræ amica meis:

Illius vero nomen prætexito fictum,
Nomina sic fictis vera subesse solent.

Ad Christophorum Cuntzelium Lands. Neom.

Ceu rosea naper captus sum virginis igne:
Sic mentem cepit aurea virgo tuam,
Scilicet & castis sua sunt quoq; suavia Musis,
Et castus castis vatibus adstat amor,
illa tuum magis & magis inflammabit amorem,
Hanc tua vota petunt, hac tua corda calent.
Det Iovæ felices connectat copula dextras,
Quod precor, & felix sis in amore tuo.

In Invidos.

Bvbonis risus, & inepta scommata Vespa
Nil moror, est doctis sat placuisse mihi.
Indocta plebs temno convitia: Vulgi
Iudicium præceps qui fugit, ille sapit,
Scilicet haud poterit laus gratior esse Poetæ,
Quàm laudatorum quæ venit ore virum.

Ad Erasmus Matthiæ Regiomon. Neom.

Non mihi vina placent, qua dat distortior, undæ
Gratior est potus, quem Rodomella datat.
De Rodomella.

Mella meis Rodomella labris dat, mella Camoenis;
Hinc ego sat mellis, si caret Hybla, dabo.
In Vespam.

S Baccho es plenus, vix te sapientior alter,
Carmina vix ullus fert meliora tuis,
Rodis amoris opus, Rodomella rodit amores:
Rodendo laudem querere fortè putas.
Sic bona more tuo dum carmina rodis, in odis
Plurima committis crimina saepe tuis.
Ebrius es subito coivis certare paratus;
Facundus Baccho, quilibet esse potest.
Si convictus eris vitæ succumbere nocis;
Si vis ut taceam, tu mala Vespera tace.

si conferre cupis, quò pocula, suadeo, vites.
Lingua solœcismos ebria mille facit.

Ad amicum quendam,

CArminibus te Musa meis sapè inseruisset,
Id quod honorificum, ceu puto, iure foret.
Mentio facta tui vix est semel; ipse volebam
Ponere cum nomen, diriguere manus.
De te quid retulit rumor, sum nescius, & hac
Est ratio, nostris quod tacere modis.

De Rodomellæ constantiâ cum totius rerum
universitatis inconstantia col
latâ,

OMnia vertuntur, nunc est tristissimus annus,
Tristior & rebus forma vigorq; venit.
Quem prius induerat, perdit natura colorem,
Et tellus niveo plena vapore latet.
Desinit omnis amor volucrum, mœstisq; querelis
Indulget, passim quidquid in orbe viger.
Sed Rodomella manet tua mens in amore fidelis,
Nec mutant formam tempora longa tuam.

Ad Rodomellam,

AH bene coniungat mihi te Rodomella perennè
Vna fides, unus lectus, & unus amor.

De seipso.

SVM natus lacrumis, lacrumis discedo, fuitq;
Vtra dolor, lacruma, cura, labor, gemitus.

Monos

In Amores Dn. Barptolemæi Bylovij P. C.

Dum fingis, pingis, sensus non census habetur,
Plectro quam resonas, pectora casta trahunt.
Pro dubiâ certam statuas; aliquando iuvabit
Delicium cordis sic RODOMELLA tui.
Interea dum spirat odorem, & mellea soadet
Somnia, sit volupe huic hoc cecinisse melos.

Rodomella ad Bylovium suum,

REqui Ro Rectitudinem,

Operta Odoraq; Omnibus,

Desi Dero Decentia

Orati Onis Omina,

Meum Medela, Mel merum

Exūdat Extat, Erigit:

Lusum, Loquela, Labraq;

Lyrâ, Locant, Laudabilem;

Alia Appetens. Aliam appetes.

Benjamin Bonerus Iun. Sp.

March. P. L.

Monopentametrum de Ro-
domella.

TE Rodomella vocat, te Rodomella sonat.

Te Rodomella canit, te Rodomella colit.

Te Rodomella monet, te Rodomella movet.

Te Rodomella cupit, te Rodomella capit.

Te Rodomella iuvat, te Rodomella fovet.

Te Rodomella tegit, te Rodomella terit.

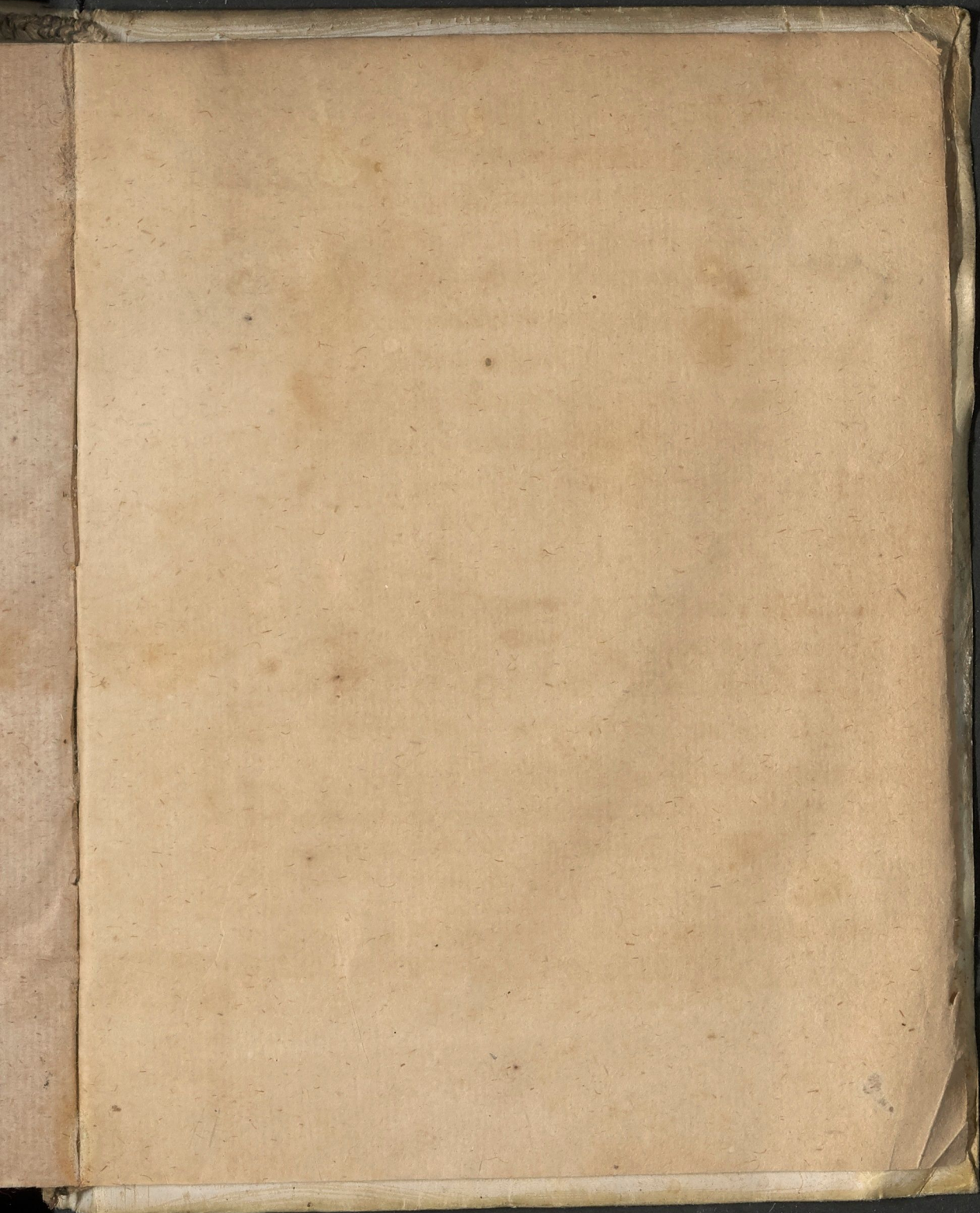
Te Rodomella regat, te Rodomella regit.

Te Rodomella videt, te Rodomella docet.

Te Rodomella beat, teq; Ichova beat.

l. Q. S.

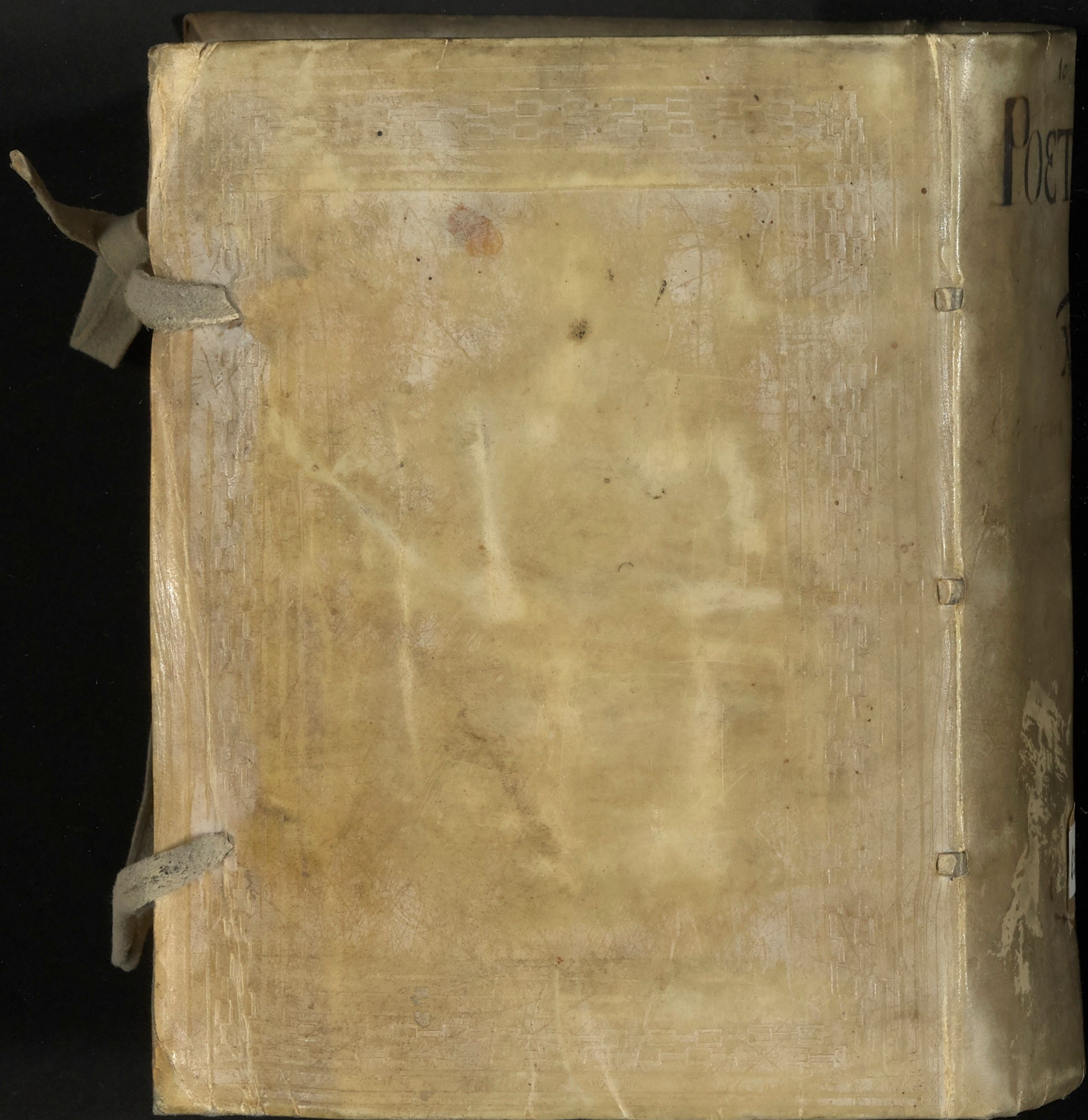
F I N I S.

VDIG
PICA

BYLOVII
A MORES.

